

la veu de Benicarló

de Benicarló

Una Festa de cinc tones de carxofes

JUAN ANTONIO MAÑÁ, CANDIDAT DEL PP A LES MUNICIPALS

Una Festa de cinc tones de carxofes

text REDACCIÓ

Benicarló va canviar la seua característica olor a mar pel de les carxofes durant el passat cap de setmana. La carxofa de Benicarló va demostrar el seu gran poder d'atracció durant els actes centrals de la festa que s'organitza en el seu honor. Mes de cinc mil quilos de carxofa amb la denominació d'origen Benicarló s'han servit durant els actes centrals de la XXII Festa de la carxofa que s'ha celebrat aquest cap de setmana.

A aquesta descomunal xifra cal sumar-li els dos mil quilos que es van vendre en els establiments de la ciutat. Jorge Llorach, president del consell regulador de la DO va assegurar estar més que satisfet amb el resultat d'aquesta edició. Així, el dissabte es van repartir mil cinc-cents quilos durant la torrà popular, mentre que el diumenge els restauradores van utilitzar altre tant en la multitudinària demostració gastronòmica que va omplir els carrers del centre de la ciutat. "Malgrat les inclemències del temps, pel fort vent que va bufar tot el cap de setmana, el resultat no pot ser més satisfactori", va assegurar. "La gent va quedar molt contenta. Va haver molta gent que ens va visitar. Abans d'anar-se'n, a més, es van emportar la seua caixeta o borsa de carxofes a casa", el que augmenta la quantitat de carxofes servides als cinc mil quilos.

Tot, malgrat que en els últims dies la producció ha descendit degut al fet que en algunes zones productores ha gelat. La qualitat per tant també baixa i impossibilita que es comercialitzen amb l'etiqueta de qualitat de la DO al no reunir la qualitat requerida. A més, provoca que "puge el preu. Però no hem tingut cap problema a servir les comandes que ens han arribat, tant de restaurants com de bars i comerços", va assegurar Llorach. Així les coses, la XXII edició de la Festa de la Carxofa està deixant xifres de record en tots i cadascun dels actes que s'han organitzat. Els primers, els bars i cafeteries de la ciutat per la quantitat de pinxos que s'han arribat a servir. Hi ha cuines de les quals han eixit fins a 700 pinxos diaris, despatxats als llarg d'una sola jornada. L'èxit era evident recorrent els establiments i comprovant les cues a les portes d'alguns establiments. El diumenge, la ciutat pràcticament va quedar col·lapsada per l'afluència de públic arribat des de diferents punts de la geografia valenciana, catalana i aragonesa. Amb hotels, bars i restaurants plens, la carxofa va tornar a proclamar-se com la reina de Benicarló.

SOPAR DE GALA

Manuel Rico, copropietari i xef del Restaurant El Cortijo, va rebre el divendres la Carxofa d'Or en reconeixement al seu esforç i dedicació en favor de la Festa durant els seus 22 anys d'història. Rico va agrair el guardó envoltat dels seus germans, que al llarg d'aquests anys han treballat al seu

ve de la pàgina anterior

costat per aconseguir situar la festa en el lloc que està en aquests moments. A més, el va dedicar a sons pares, veritables iniciadors d'esta saga de restauradors. La declaració de Festa d'Interès Turístic Autòmic, obtinguda el passat mes d'agost, ha estat l'últim pas de la celebració. Durant el sopar de gala es va homenatjar també a l'Associació de la Dona, una entitat que ha estat des del primer dia al costat de la Festa. A més els llauradors van voler reconèixer públicament la tasca a altres entitats com el Parador de Benicarló, Caixa Benicarló i el Consell Regulador de la Denominació d'Origen Carxofa de Benicarló, sense els quals la Festa no haguera aconseguit tantes distincions.

TORRÀ POPULAR

Dues mil racions de carxofa de Benicarló es van servir el dissabte en la multitudinària torrà popular que va omplir el centre de la localitat. L'acte estava organitzat pel consell Regulador de la Denominació d'Origen "Carxofa de Benicarló", que va preparar uns 200 quilos de carxofes de la forma més humil i primitiva: rostides a la brasa, però amb un toc benicarlando distintiu. La senzilla recepta va despertar l'admiració dels comensals que van gaudir d'ella en les llargues taules habilitades en la plaça de la Constitució. I és que, acompanyades del bon vi de la terra i un tros de pa, el millor que es pot fer a l'acabar és xuclar-se els dits per tancar la degustació de la magnificència d'aquest plat. Ni les baixes temperatures van aconseguir dissuadir als gourmets que fins allí es van acostar. La nota negativa, la falta de llum en l'espai on es van ubicar les torradores. No és la primera vegada que els organitzadors reclamen la col·locació de llum, però en esta ocasió van tindre que utilitzar frontals per fer la seua feina.

Va ser l'aperitiu a una llarga nit en la qual el col·lapse va arribar a bars i cafeteries que participen en les jornades del pinxo. Les llargues cues que es van formar, per a degustar-los, donen una idea del nivell d'atracció que ha arribat a la proposta en les seues escassos vuit anys de vida. I del poder de convocatòria de la festa en general.

LA DEMOSTRACIÓ GASTRONÒMICA

Les 18.000 racions de carxofa que es van servir diumenge, en la Demostració Gastronòmica, han demostrat un any més l'èxit d'aquesta celebració, una de les més espectaculars que s'organitzen en tot el país. L'assistència de públic va superar les expectatives i els 23 restaurants que hi van participar van esgotar totes les existències. Maridades amb productes del camp i del mar, en postres o com entrants. Prop d'un centenar d'autobusos van arribar a Benicarló des de diferents punts de la geografia valenciana, catalana i aragonesa per a participar en la jornada. El centre de la ciutat es va convertir en un espectacular bufet a l'aire lliure amb presentacions que van enlluernar al públic assistent. Al mòdic preu de 7 euros, els interessats van adquirir els tiquets que donaven dret a tres degustacions i una beguda. Ni les fortes ràfegues de vent que bufaven en la ciutat van acovardir als atrevits comensals, que van degustar els plats en les llargues taules que es van disposar en els carrers. Tiramisú de carxofa, arròs amb carxofes i llamàntol, macarons de carxofa i una llarga llista de propostes van satisfer als paladars més exigents.

D'esta forma, els restaurants de la ciutat van començar el diumenge les seues Jornades Gastronòmiques, que enguany es perllongaran fins l'1 de març en diferents establiments de la ciutat. En ells s'ofereixen menús a diferents preus en els quals la carxofa de Benicarló torna a ser la reina dels plats.

ve de la pàgina anterior

XIII VOLTA A PEU PELS ALJUBS

Un any més, i ja en van tretze, s'ha organitzat una nova edició de la Volta a peu pels aljubs dins dels actes de la Festa de la Carxofa. La cita serà el proper diumenge 1 de febrer i s'espera comptar amb la participació de vora 1.000 persones que recorreran el terme municipal de Benicarló. La Peña l'Arjub, que organitza la caminada amb la col·laboració de l'Ajuntament, ha preparat dos rutes diferents per tal que s'anime a participar el màxim de gent. El primer recorregut, de 17 quilòmetres, sortirà a les 9.30 hores del Pavelló Poliesportiu i passarà pel Corral del Petiquillo, l'ermita de Sant Gregori, l'aljub de la Pistola i el camí dels Cebollers, una novetat del recorregut curt que estalviarà molta part de caminada per asfalt i obrirà la volta a una zona poc coneguda del terme. I el recorregut llarg, de 27 quilòmetres, arrancarà del Pavelló a les 8.30 hores i serà més ràpid i més tècnic i recorrerà la Tossa i l'aljub del Mas de Fabra, entre d'altres.

De moment, a través de les inscripcions on line, s'ha inscrit molta gent de Benicarló però també de Tarragona, València, Castelló, etc. La Peña l'Arjub ha incorporat la Volta dins d'un web de curses populars de la Comunitat Valenciana per tal d'arribar al màxim de públic potencial. Les inscripcions presencials es poden fer fins al 28 de gener als locals de la Cambra Agrària en horari de 10 a 13 hores i de 17 a 20 hores. El preu és de 7 euros i inclou una samarreta, una acreditació personalitzada, cinc avituallaments, assegurança i la tradicional olleta benicarlanda que se serveix al final del recorregut. A més, la Peña l'Arjub repartirà gots reutilitzables a un euro (que es recuperarà en tornar el got) per evitar que els participants llancen gots de plàstic pel recorregut.

MAÑÁ, CANDIDAT DEL PP

text NAT LIA SANZ

Juan Antonio Mañá Ferrer serà el candidat a l'ajuntament de Benicarló pel partit Popular. L'assemblea d'afiliats va ratificar la candidatura per unanimitat, confirmant les travesses que ja publicara en el mes de juny passat La Veu de Benicarló.

Mañá no és nou en la política local, ja que va formar part de l'equip de govern de Jaime Món des de la legislatura del 1995 fins al 2003. El càrrec que va ocupar en el consistori benicarlando va ser el de regidor d'Urbanisme, un àrea de gran pes dins la política municipal. Falta ara per conèixer la composició de la llista que l'acompanyarà en la cursa electoral, encara que ja se sap que alguns dels regidors que han conformat l'actual equip de govern no repetiran en els llocs de cap. Així l'edil d'Agricultura, Eduardo Arín, ha anunciat públicament la seua retirada de la vida política. Tampoc estarà en la llista María Ortiz, actual regidor de Comerç ni la dimetida recentment com regidora de Benestar Social, Sarah Vallés.

Mañá és l'últim nom a ser desvetllat dels tres partits polítics amb representació en el consistori benicarlando d'aquesta legislatura. El candidat popular haurà de batallar a les urnes amb, almenys, dues dones: la candidata del PSPV, Xaro Miralles i la de Compromís, Marta Escudero. D'altra banda,

dijous que ve prendrà possessió com regidora Laura Bellés Roca en substitució de Sarah Vallés, qui va dimitir del seu càrrec el passat mes de desembre. Bellés té 25 anys i és diplomada en Relacions Laborals. Actualment, treballa en una entitat financera i immobiliària.

CIUTADANS TRIA EL COORDINADOR LOCAL

text REDACCI

El Grup Local de Ciutadans va celebrar l'Assemblea General d'Afiliats en la qual s'havia de triar a la Junta Directiva del Grup Local que pren el relleu de la Junta Provisional que havia estat l'encarregada d'asseure les bases i engegar el projecte a Benicarló.

Els afiliats assistents, en nombre de 20, van ser convidats a presentar-se a l'elecció dels 9 càrrecs que anaven a conformar la Junta, al mateix temps que s'acreditaven per a la votació. Finalment van ser 11 els afiliats que es van presentar com candidats. Una vegada fetes les presentacions de rigor, es va procedir a constituir la taula electoral, que va quedar conformada pel coordinador de l'Agrupació Castelló-Nord, a més de Subdelegat Provincial, Ramón Grau; així com l'afiliat de més edat i el més jove, d'entre els quals no es presentaven com candidats, càrrecs que van recaure en José Egea i Antonio L. Montagut, respectivament. Cada afiliat havia de votar, de forma secreta i en llista oberta, a 6 d'entre els 11 candidats, sent triats automàticament els 9 més votats. Després del pertinent recompte, la votació va llançar el

següent resultat: Ingrid Vizcarro, 19 vots. Benjamí Martí, 18 vots. Juan José Cornelles, 16 vots. José M. Compte, 13 vots. Yolanda Pitarch, 12 vots. Alberto Segarra, 12 vots. Francisco Vallés, 10 vots. Manuel Roca, 7 vots. Juan M. Edo, 7 vots. Javier Llorach, 3 vots. José Avelino Jiménez, 2 vots.

A continuació, els 9 membres electes van triar, també en votació secreta, al Coordinador Local i resta de càrrecs dins de la Junta Directiva, que queda conformada així: Coordinador Local: Benjamí Martí Secretària/Tresorera: Yolanda Pitarch Responsable Comunicació: Alberto Segarra Redic: Juan José Cornelles Responsable Ciutadania: José M. Compte Responsable Política Municipal: Ingrid Vizcarro Vocals: Manuel Roca Juan M. Edo Francisco Vallés Van assistir també a l'Assemblea, el també Subdelegat Provincial de C's Castelló, Miguel Ángel Sanz i el Secretari de l'Agrupació Castelló Nord. Abans de finalitzar l'acte i acomiadar als afiliats, el Coordinador Local, Benjamí Martí, els va convidar a sumar-se a les quatre taules/comissions de treball que ja estan constituïdes i començant a treballar "a tota màquina" de cara a preparar el repte que significarà, pel Grup i el Partit, les importants cites electorals d'aquest 2015.

DETINGUT PER UN DELICTE DE PROVOCACIÓ SEXUAL

text REDACCI

La Guàrdia Civil va detindre el dia 20 de gener a una persona, veí de Vinaròs, com suposat autor d'un delictes de provocació sexual. L'actuació de La Guàrdia Civil es va iniciar el dia 16 de juliol arran d'una denúncia presentada en la Caserna de la Guàrdia Civil de Benicarló on s'informava que un individu s'estava dedicant a enviar fotografies i enregistraments d'àudio de caràcter sexual a través d'una aplicació de missatgeria instantània de telefonia mòbil a

menors. Immediatament els guàrdies civils van iniciar una investigació per a esclarir els fets, donant com resultat la identificació de l'autor, comprovant que al mateix li constaven antecedents per exhibicionisme davant menors d'edat, fets ocorreguts en l'any 2008. Finalment es va procedir a la localització i detenció d'un baró de 48 anys d'edat i nacionalitat espanyola com suposat autor d'un delictes de provocació sexual. El detingut va ser posat en llibertat i les diligències instruïdes van ser lliurades al Jutjat d'Instrucció número tres de Vinaròs. L'actuació ha estat realitzada per efectius de la Guàrdia Civil de Benicarló.

DIA DE LA PAU 2015

text CP Francesc Catal

La Comunitat Educativa del Català hem decidit que enguany per a celebrar el Dia Internacional de la No Violència aprofitarem el lliurament del Premi Nobel 2014 a Malala Yousafzai i Kailash Satyarthi per el seu compromís vers l'educació de les xiquetes a Paquistan i dels drets dels xiquets a la India per tractar el dret a l'educació que tenim totes les persones d'aquest Planeta.

Com a preàmbul dels actes programats per al divendres 30 de gener, Dia de la Pau, hem organitzat tallers i xerrades per conèixer quin tipus d'escola hi ha en altres països. Així diferents mares ens han parlat de com són l'escoles al Marroc i a Cuba, i el mestre jubilat d'aquesta escola Toni Fibla ens ho ha fet del Nepal. Tanmateix els alumnes de cinquè i sisè han fet tallers de rebosteria marroquina i d'ornamentació de les mans mitjançant l'henna. Tota una excel·lent experiència per acostar-nos a altres maneres de viure i sobre tot d'educar.

Benicarló acull este divendres dia 30 el concurs de música en valencià, "Rock Penat"

text REDACCI

Este divendres tindrà lloc a Benicarló una de les convocatòries del Festival "Rock Penat" d'enguany. Esta és ja la setena edició del concurs, que es reafirma com un esdeveniment capdavanter de la música en valencià i dels joves valors que comencen la seua trajectòria musical en la nostra llengua.

"Des de Compromís Benicarló hem donat suport i ens hem llançat a col·laborar activament en la preparació d'este acte al nostre poble. El concurs represente tot allò que des de Compromís volem posar en relleu: cultura, joventut, llengua i territori. Amb esdeveniments com este estem promocionat la música en valencià, impulsant a músics joves i animant-los a emprar la nostra llengua també per fer música i a més contribuïm a vertebrar el País Valencià. Cadascuna de les convocatòries es fan en pobles de diferents comarques, ajudant així a conèixer els nostres municipis i apropant la cultura a tots els racons del nostre territori. La música és un instrument de canvi social, i iniciatives com el concurs Rock Penat així ho demostren" ha assenyalat la portaveu local de Compromís Marta Escudero.

El concurs tindrà lloc al Café Lion de Benicarló a les 20:00, amb tres grups participants, L'Home Brut, Axiomes i Fístula Valkànica. L'entrada és gratuïta i al llarg del concert s'organitzarà al mateix lloc un sopar popular on tots els assistents estan convidats a participar.

Benicarló dedica una rotonda a Saint Pol de Léon

text REDACCI

L'Ajuntament de Benicarló ha decidit posar-li el nom de Saint Pol de Léon a la rotonda situada en l'encreuament entre l'avinguda de les Corts Valencianes i el carrer de Peníscola. Una delegació francesa, encapçalada pel seu alcalde, ha estat present en l'acte aprofitant la seua estada a Benicarló amb motiu de la Festa de la Carxofa.

La visita de la delegació de Saint Pol de Léon a Benicarló amb motiu de la Festa de la Carxofa confirma l'excel·lent relació que uneix els dos municipis, agermanats oficialment des del 2013. Com a reconeixement d'aquesta unió, els alcaldes dels dos municipis, Marcelino Domingo i Nicolas Floch, acompanyats de representants de les respectives corporacions municipals, han visitat la rotonda que, des d'aquesta setmana, porta per nom Saint Pol de Léon i que està ubicada a l'encreuament entre l'avinguda de les Corts Valencianes i el carrer de Peníscola, just davant del Centre Integrat Públic de Formació Professional. La rotonda conté elements ornamentals típics del camp benicarlondo, com una sènia, i simbolitza d'alguna manera la unió entre Benicarló i Saint Pol de Léon, dos municipis amb una forta tradició agrícola. Prèviament a la inauguració de la rotonda, la

delegació francesa ha visitat l'edifici consistorial, on s'han fet els discursos protocol·laris i l'intercanvi de regals. Els dos alcaldes s'han mostrat convençuts de continuar treballant per enfortir els llaços d'unió i han apostat per estendre les relacions a altres àmbits com l'esportiu, el social i el cultural. De fet, ja s'estan produint alguns contactes per possibilitar intercanvis entre associacions. Nicolas Floch, alcalde de Saint Pol de Léon, coneixedor que Marcelino Domingo no tornarà a presentar-se a les properes eleccions municipals, ha fet una petició al seu successor perquè mantinga els llaços d'unió que s'han anat creant al llarg d'aquests anys.

Grècia, Mediterrània endins

text JOAN HERAS

Les eleccions gregues del diumenge passat han posat de nou aquest país de la Mediterrània –bressol de tantes coses, paisatge mític per excel·lència- al bell mig del centre d'interès polític. Les referències mitològiques, els espais plens d'història, aquelles melodies bellíssimes que t'arrossegueu com unes onades plàcides però intenses cap a la plenitud, les tragèdies clàssiques i les brutalment contemporànies i la força d'una llengua que sembla que s'ahgi d'entendre a la primera però que només hi sabem trobar el gust d'aquells mots que fonamenten moltes de les nostres etimologies han fet de decorat d'un procés electoral que no ha estat un altre procés electoral, un de nou entre tants. Aquestes eleccions han estat precedides, envoltades i finalment culminades sota la música de la benvinguda i necessària esperança.

Ziriza expressa, avui, un alè nou, un impuls que intenta canviar la força d'una realitat que sembla un destí inevitable. L'impacte brutal de la crisi damunt les classes populars que viuen –o malviuen- a la Grècia d'avui és sagnant i terrible. La corrupció com una malaltia que ja es pot percebre com una metastasi social, la meitat de la riquesa nacional segregada en les mans d'un 1 per cent de la població, els tres milions llargs de ciutadans que no tenen accés a l'atenció sanitària perquè fa més d'un any que estan a l'atur i moltes altres realitats que dibuixen el paisatge grec demanen un giro copernicà de manera d'entendre i de fer política. Els resultats electorals demanen –exigeixen- a Ziriza que sigui valent i que tiri endavant unes propostes polítiques que afavoreixin les classes populars, que sigui capaç d'aprofundir en els mecanismes democràtics i que tinguin l'honestedat de saber portar a la pràctica la convicció que la política només té sentit si es fa de baix a dalt i no a l'inrevés. No sé què passarà i no tinc cap oracle a mà per demanar-li ho. Però la responsabilitat que ha assumit Ziriza és molt gran perquè tots som conscients que si no són capaços d'avançar cap a un nou model de societat la decepció que generarà aquest fracàs pot deixar una empremta molt

Fronteres

profunda, una ferida que necessitarà molt de temps per a cicatritzar.

Sigui com sigui, Ziriza ja ha aconseguit un triomf molt important: ha guanyat la campanya de la por. I, francament, això no és poca cosa. Des d'aquestes eleccions ja no es pot fer servir com a argument fonamental –potser fins i tot únic- El fantasma de la por, de l'abisme que s'obrirà sota els peus de tota la ciutadania grega si una opció d'esquerres guanya les eleccions. De trencadissa, de moment, res de res. Cadascun dels actors es va situant en el nou escenari i, de moment, tot segueix si fa no fa igual. Tots tenim ben clar que alguns mandataris d'aquests que defensen apassionadament la Espanya constitucional estan sincerament preocupats perquè Ziriza ha guanyat clarament les eleccions i perquè, com ara apuntàvem, de moment no hi ha cap MENA de fractura europea ni els grecs han relliscat pel pendent inclinadíssim que els llança cap al fons del pou –si és que ja no hi eren, és clar.

Un altre element que ens alimenta l'esperança és que des d'un bon començament Ziriza ha establert un acord amb un partit situat força lluny dels seus plantejaments socials però que, malgrat això, compartien una opció clara de rebuig a les polítiques d'austeritat –per a uns, és clar. Aquest gest, aquesta aproximació des de la distància, evidencia que hi ha voluntat d'avançar, de trobar aquells punts en què plantejaments polítics molt allunyats es poden trobar. Res, doncs, de purismes ideològics i més estètics que reals. Si volem construir alternatives, formes diferents d'entendre la política, cal fer actuacions diferents. Suposo que aquest gest ha sorprès als amics espanyols de Ziriza, Els Podemos, perquè del seu purisme més estètic que real –i una mica massa espanyolista- no han entès –o potser el seu espanyolisme més o menys latent no els ho ha permès veure- quin és el procés de confluència d'opcions ideològiques diferents en el moviment d'alliberament nacional català.

Avui, des d'aquest racó llunyà de la Mediterrània, saludem amb alegria l'esperança que ens arriba de la llunyana i tan propera Grècia. Que les muses inspirin als responsables polítics i a tot el poble grec i els ajudin a trobar el ritme, les paraules i els fets justos.

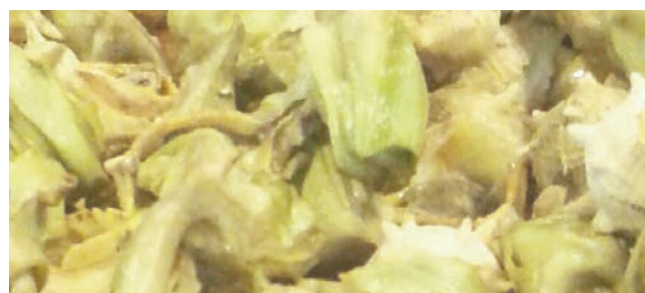

EDITORIAL

969

la veu de Benicarló
DES DEL 18
D'AGOST DE 1995

Simplement, carxofa de Benicarló

Enguany, la demostració gastronòmica de la nostra carxofa, celebrada diumenge passat, segurament haurà estat, pel que vam veure, una de les més multitudinària dels últims temps. Tots els carrers on s'oferia la demostració gastronòmica estaven a rebentar de gent, passejant amunt i avall, amb el seu plateret de degustació, assaborint les delicadeses que els restauradors benicarlandos havien preparat per a tots.

I, certament, un any més, no han defraudat ningú. Per a ser honestos, no podem ací ficar, damunt la taula, i mai millor dit, quin hauria estat el millor plat de la degustació. Assaborir carxofes amb arròs, amb bolets, amb peix, amb llamàntol, confitades, amb carn, en pastissets, amb flam, amb... se'ns fa complicat destacar de quina manera destacar-les. Tot i així, és una realitat més que evident que, per sobre dels plats elaborats, la carxofa torrada a la brasa, amb un bon rajolí d'oli d'oliva, destaca per damunt de tot per saber conjuminar de forma exquisidament natural sabor i senzillesa. És el que té la carxofa.

I ací arribem al quid de la qüestió, la carxofa, la carxofa nua, que els nostres llauradors han conreat amb tanta estima durant tant de temps i que cada any, amb la seua

festa s'ha pogut ficar en valor una mica més. I és que sense ells, massa vegades oblidats pel fet que només ofereixen el producte nu, no estaríem ara en aquesta vint-i-dosena edició d'una Festa que s'ha convertit en referent gastronòmic de la comarca i comunitats veïnes.

Tot i les lloances generals a la festa, tal volta caldria aturar-se una mica i revisar alguns aspectes que, encara que pensem puguen passar desapercebuts, són comentari freqüent de la gent i que tal volta seria convenient anar canviant, pel bon quefer futur de la festa. Ens referim al protagonisme que alguns, la feina del quals és només l'organització d'aquest esdeveniment, i per això cobren, apareixen a tot i a dret. D'igual manera, no estaria tampoc malament revisar una mica l'organització al voltant dels bufets, on les tanques i la gent s'amunteguen de tal manera que, difícilment, aquests es poden veure, provocant cues molt abans de començar la demostració. També quedaria bé, per una qüestió de democràcia participativa, tots els participants fan el mateix esforç, que els llocs de les parades es sortejara en comptes de fer adjudicacions directes. Compte, no estem criticant ningú, simplement fem damunt la taula alguns aspectes que, al nostre parer, podrien millorar-se.

De tota manera, deixem que siga la pròpia carxofa la que fique cada cosa al seu lloc perquè ara, el que toca, es gaudir-ne d'ella.

CARXOFA I PANISSOLA

Carxofa: per a Manolo Rico, Manolito, com se'l coneix popularment al poble, pel que ha fet per mantindre ben amunt la Festa de la Carxofa. És una altra de les carxofes d'Or més ben lliurades. Sembla que per fi ací van aprenent i els guardons van a parar a qui realment se'l mereix. Encara que siga la nostra carxofa virtual, que ja porta també 20 anys de camí, felicitats!

twitter: @Elstafaners mail: veubenicarlo@gmail.com

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA

Consell de Redacció:
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita

Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
veubenicarlo@gmail.com

Amb el suport

COL·LABORA

Col·laboradors:
XAVIER
RAMON PA
JESÚS M
J.M. SA

EL CÒMIC

Per Xavi Burriel

“Uassaap sense carxofa!!!”

Tota l'actualitat a un sol clic de distància

3x4 info

La informació que es multiplica

Notícies on-line del Maestrat, Els Ports i la Tinença de Benifassò

www.3x4.info

La calamanda

benicarló al dia

diario digital de benicarló

LABORA: Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana

Col·laboradors: PERE BAUSÀ, JOAN HERAS, XAVI BURRIEL, NATÀLIA SANZ, CARLES LLUCH, JORDI MAURA, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA, MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER, ANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE I EL SAMARUC

Administració, subscripcions © COPISTERIA GRÉVOL Dipòsit legal/ CS-193-2004 Imprimeix/ GRÉVOL, Sant Blai, 2 12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

EL BENICARLÓ UNDERGROUND

La depuradora interminable

Està clar que açò de la depuradora va avançant. Això sí, va avançant segons els terminis de qui fa les obres que, pel que veiem, no tenen res a veure amb els que diuen Marcelino i el seus. Així, si la setmana passada demostràvem, amb foto inclosa, que l'última data proposada pel govern municipal, allà pel de 10 de gener passat, no s'ajustava, ni de bon tros, a la realitat, ara, també des dels "partes" policials han volgut afegir-se a la festa de portar-los la contrària. Mireu el que hi van escriure l'altre dia: "Corte de la Avenida Illes Balears hasta el próximo 23/01 por obras en la depuradora". Ho veieu, no? El 23 encara hi havia previsió d'obres. Quan sortirem nosaltres... també! Apa, ja podeu fer apostes sobre quina serà la següent data que ficaran. O no? I és que a la millor tenen una mica de vergonya i callen d'una vegada. Tot i que... no ho creiem. Si no l'acaben, com a mínim ens han de recordar que hi estan treballant. Que vénen eleccions!

A Sant Bartomeu amb els peus gelats

Un tafaner la setmana passada també va voler afegir-se a la nova consagració que va fer el bisbe de l'església de sant Bartomeu després de tanta Llum de les imatges i allà que va entrar amb els fidels per primera vegada. I recollons, quin fred fotia allí dins. Pel que sembla les estufes aquelles que hi havia ficades abans havien desaparegut i per dalt tot estava obert. La gelor que per allí corria era de penitència! Encara ara de la calipàndria que va agafar li fan mal tots els ossos del cos. No ens estranya que després el bisbe, tal com va sortir a La Veu la setmana passada, no els pose el capellà que els falte. Ni per a medicines tindran! Encara ara deu estar al seminari amb els peus dins l'aigua calenta per fer-los entrar en

text LA COLLA DE TAFANERS

calor. Què voleu que us diguem, per a penitència... millor que la faça ell i que els fidels benicarlandos puguin acudir al temple sense la preocupació de si s'hauran abrigat prou o no. Al cap i a la fi, a ell ja li va amb el càrrec, no?

Fer-ho bé no costa tant

Canviant de tema, heu vist com ha quedat d'oberta la cantonada nova que li han fet al mercat amb els nous finestrals? Iguale que els nous lavabos que han fet al costat. Han fet un espai ben ampli per ficar encara no sabem que i els esmentats lavabos els han desplaçat una mica més amunt completament oberts. Això sí, un per a dones i un per a hòmens. Ara, hagueren pogut pensar que, l'obertura central d'accés, tal volta, seria millor haver-la tancat. A vore, ho diem perquè si per una d'aquelles vas amb presses i no ataülles bé el forrellat de tancar la porta i també per una d'aquelles algú espenta la porta sobtadament, tens molts de números de quedar, com vulgarment es diu, amb els pixats al ventre o el cul a l'aire... per no dir altra cosa. O per no dir de quedar-te, sobretot, amb cara de borinot davant la que serà segurament la mirada atònita de la gent de les parades de fora, o de qui puga passar per allí en eixe moment, al veure l'espectacle. Una porteta o una cortineta tampoc quedaria malament. D'algun ensurt lliurariem als de dins... i als de fora!

Desfullant la carxofa

Bé, i ara anem al que serà de què no s'ha deixat de parlar des del cap de setmana passat. Com no, ens toca parlar de la carxofa. Bé, puntualitzem, de la Gala de la Carxofa. I és que, pel que sembla, va tenir de tot. Però de tot, de tot. Mireu si va tenir de tot que va venir el segon del Ministeri de la carxofa, el secretari general d'Agricultura i Alimentació, Carlos Cabanas. I com no, tota la rècua d'estirajaquetes que sol anar al darrere en ordre descendent d'importància fins acabar amb el nostre Marcelino, que ja se n'està de tot ara que plega. Fins i tot van venir de la ciutat de Saint Pol de Léon, aquella que està agermanada amb nosaltres i a la que també li dedicaran una altra rotonda carxofera. En fi, que allí no faltava ningú de la classe política. Bé, quasi ningú. Als del cercle del Podem diuen que no els van veure, i a la nova candidata de Compromís tampoc. Però al que anàvem, no sabem si era perquè Manolito és molt de Manolito i la seua carxofa d'or pesava molt, o tenim les eleccions a tocar i els votants han començat a arrencar fulles de la carxofa, «A tu, sí que et coto, a tu no; a tu, sí, a tu no....», però allí van coincidir sotes, cavalls i reis de la baralla política local. Tots preparats

ve de la p gina anterior

per a sortir a la foto, inclús l'últim a incorporar-se a la festa electoral d'alcaldables, el popular Mañá, que retorna, o que ix a la llum... Ja ho diu la dita, "más vale Manya que Kuenka"

Carxofes flamejades

Continuem. Tenim entès que l'anecdota del sopar va pujar uns quan enters quan, per cert, el mateix secretari, en el seu parlament va quedar tan encantat de l'acte que va recordar vells moments de la joventut, quan estiuejava entre nosaltres i feia els seus ballets a la desapareguda discoteca Trilogy. Certament, quins temps! Fins i tot va afirmar que si la Ministra arriba a saber que hi havia "baile i copas", segur que haguera vingut. No sabem que volia insinuar amb això però... redéu quin ministeri més marxós, aquest de la carxofa, no? Per cert, parlant de marxa, els ullets del personal van fer més que pampallugues quan Manolito va dir que hi hauria barra lliure. Ja se sap que, com va dir el poeta: *Después de comer alcachofas el agua tiene un sabor azul* i, per tant, és millor evitar-la quan ja no necessita reg, i fer passar-la al ganyot amb líquids més alegres.

Problemes de protocol

Seguim, que encara tenim algunes curiositats més d'aquest sopar... de molta gala. Per exemple, curiosa sortida la que van fer enguany amb el vídeo promocional dels homenatjats carxofers. A vore, ho diem pel fet que als homenatjats, que en anteriors sopars tenien uns minutets d'imatges separades per a cadascun a mesura que sortien a la

palestra, enguany els ha tocat un vídeo promocional a compartir, tots juntets. No res, com una mena de 5 en 1, per fer que la cosa anara més lleugera, suposem. Diem això, perquè crida una mica l'atenció que també van traure un altre vídeo de promoció carxofera, ara de protagonista únic, que semblava un promocional fet per una funcionària del departament d'agricultura. A vore, que a nosaltres si van de cinc en cinc o d'un en un, o a qui promocionen, tant s'hi val, que ni el fem ni el cobrem. Ho diem... pel contrast i perquè queden bé amb tots.

Un mestre... sense paraules

I si curiosa va ser la imatge aquesta del contrast videogràfic anterior, que n'hem de dir del que van protagonitzar el destinatari de la carxofa d'or d'enguany i l'encarregat de lloar-li els mèrits. Hem de dir que, sens dubte, va ser la més completa i acurada lloança dels mèrits de qui ja és una part de la història, gastronòmica també, del poble, Manolito el Cortijero. Pel que hem pogut esbrinar, poca cosa es va deixar al tinter, tant va ser així que, quan va pujar l'homenatjat al faristol, no li quedaven paraules a dir. Quasi no va dir res. Mireu si no

va dir que ell mateix va indicar que el presentador havia estat tan i tan exhaustiu que el discurs que tenia preparat en un paper, que va ensenyar, ja ni el va llegir. L'havia deixat literalment sense paraules. El vertader protagonista, qui rebia l'homenatge, es va quedar sense paraules però no sense recursos i va guanyar-se el públic quan va anunciar, per trencar una mica el gel, que els assistents podien gaudir de barra lliure.

De final de festa El Titi i Gusylus

Per cert, com a anècdota final, direm que la nostra Lissy, la cantant benicarlanda, per obra i gràcia de la presentadora de la gala carxofa es va convertir en Lusi López, cosa que va derivar, ja en boca del públic -i és una creació que potser cal atribuir a la barra lliure...- com a Gusylus. Si en volem una altra de bona, Lissy li va preguntar a Manolito quina era la seua cançó preferida i ell va dir que "Colorines" de Rafael Conde, El Titi. Sembla ser que personatge valencià... de bandera, no? Al final, amb tant de ball i copeo, Manolito va acabar demanant l'hora perquè d'allí no movia ningú. A les quatre de la matinada els va haver d'invitar a anar tirant.

Senyora Garcia:

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista...

text EL LECTOR

Una vegada més, la portada m'ha semblat espectacular. Ho té tot. És expressiva, contundent, estèticament impecable i ens dona molta informació. Per un costat, lo forat d'un forrellat que ben aviat es tancarà definitivament, i per un altre, un punt rodó on veiem les residents del convent. Un punt que dóna la sensació que cada vegada es fa més petit, lentament, fins que es tancarà del tot. Tota una metàfora visual del que esdevindrà aquest convent en poc menys d'un any. A més a més, se'n va un capellà, però ningú no cobreix el buit que deixa. Con ara es diu eufemísticament, s'amortitza aquesta vacant. Em crida l'atenció que la falta de vocacions, tant femenines com masculines, estiga arribant a aquest punt tan crític. Si pensem que tenim accent religiós, la veritat és que aquest comença a brillar per la seua absència i per a algun sector de la població pot arribar a ser alarmant. Perquè allò que es diu celebrar, ho celebrem tot. Els esdeveniments religiosos que es fan fora dels recintes sagrats congreguen una gran quantitat de gent. Processons, romeries, desfilades i ofrenes estan sempre a rebentar. En canvi, a l'hora de demostrar la fe i la devoció, ja som més peresosos i se'ns fa una mica costa amunt. Això em fa pensar que la gent som molt religiosos cara a la galeria i justets en tot allò que fa referència a la vida interior i al diàleg amb déu.

Potser l'església s'hauria de plantejar alguns canvis per tal de solucionar aquests problemes de manca de vocacions. Algunes opcions passarien per donar més protagonisme a les dones en l'administració de certs -o tots- sagraments i fer-se un plantejament nou pel que fa al celibat sacerdotal. Però són coses que uns altres han de decidir, no jo.

Però malgrat tot, allò que ami em segueix sorprenent, és l'immens poder i influència que té l'església dins de la nostra societat. Els prejudicis ens persegueixen allà on anem. No ens llevem de damunt qüestions morals que fan més mal que bé. Continuament estem perseguits per la culpa, la culpa, la culpa.

Els humans l'assosseguem com una cadena immensa, penjada al coll, que no hi ha forma de treure'ns-la del damunt. Mentre tot això castiga els nostres esperits pecadors, els col·legis religiosos del nostre poble es gasten fortunes fent reformes rere reformes mentre els públics cauen a trossos. Reformes i obres que surten de les butxaques de tots, però que van a parar sempre als mateixos. No hi haurà pastors, però el ramat està ben ensenyat i no protesta, no se'n surt de la cleda, s'ho empassa tot i està content. L'opi del poble. Quins dos mil anys més ben portats!

Ja està ací el xou del Futur eixe, on tothom ha d'anar a fer lo numeret de torn. Es veu que si no anem a fer riure, no existim. Com no podia ser d'una altra manera, anem a promocionar les festes més festes i més benicarlandes de totes. Si, perquè hem d'oferir al món la nostra celebració més original i més creativa, que no té comparació amb cap festa de la resta del món. Si, la promocionem perquè és diferent, és intrínsecament nostra, genuïnament benicarlanda i no es fa en cap altre lloc del món. Està bé això de promocionar allò que ens diferencia de la resta, amb els seus actes, els seus vestits i les seues figures que mai no s'han vist enlloc. Si, perquè si hi ha una cosa que diferencia la nostra festa de les falles de totes les festes que es fan i es desfan arreu de l'univers, és la seua peculiaritat i les seues característiques pròpies, originals i exclusives. En canvi, això de promocionar la carxofa no té cap sentit perquè per a collir-les, un s'ha d'embrutar, no porta vestit de fallero, y quan les peles te pringues les mans. Això no és original, no és nostre. De carxofes n'hi ha a més llocs del món. No caldria perdre el temps amb eixes coses quan hi ha festes més importants que promocionar. Quina poca vista que tenen els nostres governants.

Acabo que la pàgina ja està plena. Jo a eixos de les pintades o grafitis, els dels que apareixen a les fotos de la pàgina set, els ho faria esborrar amb la llengua. Jo he vist autèntiques obres d'art a les parets dels nostre poble, però quan veig aquestes merdes, em faig dolent.

Ciclisme: Balaguer primer, en Master-50, a la prova de la Lliga Miguel Manrubia celebrada a La Vall d'Uixó

text i foto VICENT FERRER

El diumenge 24 de gener es va celebrar a La Vall d'Uixó la segona prova de la Lliga Miguel Manrubia.

Van prendre l'eixida 180 ciclistes que prompte van haver d'enfrontar-se al Port de Marianet, que va ser on es va fer la principal selecció. Van seguir fins a Sogorb, Castellnovo i tornar baixant el Port del Marianet per a finalitzar en un pendent del 12% de 400 metres de llarg. Amb trams on l'aire donava lateral que va anar desgastant els ciclistes disgregant l'escamot per a arribar un grup de 40 unitats que disputaren l'arribada.

Classificacions:

José Julián Balaguer, 59é i primer Master-50

Julián Balaguer, 118é i 11é sub-23

Partits disputats pels equips del Club Bàsquet Benicarló el cap de setmana passat

text i foto VICENT FERRER

AB Almassora 83, Sènior A 78

Derrota dolorosa davant un equip que els iguala en la classificació encara que es manté el basketaverage. El primer quart va començar amb intenses defenses per part dels benicarlandos, com ens tenen acostumats. El segon quart va continuar igual, arribant a la mitja part per davant al marcador. En la segona part el conjunt local va canviar l'actitud acostant-se al marcador i posant-se per davant al final del tercer quart. En l'últim període el Benicarló, amb els jugadors carregats de faltes personals, va intentar fins als instants finals però tres triples seguits de l'Almassora en els dos últims minuts van obrir distància al marcador.

Sènior B 54, CB Vinaròs 83

Primera part nefasta, sense cap intensitat ni actitud, van eixir dormits i van ser superats en totes les facetes, arribant a la mitja part amb un escandalós 16-46. En la segona part es va donar una bona imatge canviant actituds tant en defensa com, sobretot en atac, pujant intensitat i ganes.

Junior Masculí 72, CB Castelló Verd 66

Partit complicat, amb molta igualtat. No estan en el millor moment físic i ells ho han aprofitat guanyant l'esquena en múltiples ocasions. Malgrat tot, s'ha guanyat el partit i el basketaverage a un rival directe per la quarta plaça. Ara toca

seguir treballant per a afrontar amb garanties l'últim tram de la temporada.

EB Vila-real 75, Cadet Masculí A 55

Punt final a la competició de Nivell 2 sense conèixer la victòria després de l'última derrota aquest diumenge. El marcador es va mantenir ajustat fins al 52-47 del final del tercer quart. No obstant açò, els locals van estrènyer en els últims minuts gràcies al seu encert en els triples i el 23-8 de parcial va acabar trencant el xoc. Millors sensacions malgrat la derrota amb l'esperança que s'observe una millora en la fase per la permanència.

CB Castelló 96, Cadet Femení 26

Partit molt plàcid per a les líders del grup (acabada la lliga sense cap derrota). Les nostres jugadores malgrat anar amb 7 han lluitat molt fins al final. Equip de formació amb ganes d'aprendre, millorar i lluitar per a aconseguir la primera victòria en la segona fase.

Amics Castello B 45, Infantil Masculí 57

Bona primera part amb una imatge molt millorada des de l'últim partit, major intensitat i una bona actitud, en aquesta part es va aconseguir un avantatge superior als 25 punts, en la segona part van jugar els menys habituals i açò portà a un marcador més ajustat. Ara en la segona fase caldrà demostrar la vertadera vàlua de l'equip.

Handbol: Les jugadores del Baix Maestrat Benicarló no van poder amb el líder, Riola

text i foto VICENT FERRER

Bon partit el que van oferir, diumenge al migdia, al Pavelló Poliesportiu, les jugadores del Baix Maestrat Benicarló i les del líder, Riola. Les diferències en el marcador, sempre van estar ajustades, però quasi tot el partit amb avantatge per a les visitants, que es van

mostrar les letals en atac, no en va són les màximes golejadors del campionat. Al final 19-21 a l'electrònic.

El divendres s'havia disputat el partit entre l'Handbol Benicarló i Vila-real, que va acabar amb la victòria visitant per 21-17.

Diumenge que ve se celebrarà una nova edició del Trofeu d'Handbol Carxofa de Benicarló.

Darío Moreno, participà, amb el Club Judo Benicarló, en els XXXIII Jocs Esportius

text VICENT FERRER

El judoca benicarlando, Darío Moreno, va participar dissabte passat en els XXXIII Jocs Esportius, Jornada Interprovincial Cadet, celebrats al Poliesportiu Chencho de Castelló. El representant del Club Judo Benicarló va obtenir la quarta posició, després de guanyar en dues ocasions i perdre en els combats per a disputar el podi. Amb tot, el jove va rebre les felicitacions del seu entrenador Ignacio Vicente, pel seu esperit de superació.

ROBATORI ESCANDALÓS

text VICENT T. PERIS

El papa diumenge passat es va indignar molt amb la tripleta arbitral que va xiular el partit que el CD Benicarló va disputar contra el Club la Vall. Tan gran va ser disgust que només arribar a casa em va demanar d'escriure ell la crònica perquè jo sóc, diu ell, massa moll i no sabia reflectir no ja només la realitat del que va passar sinó sobretot l'estat d'emprenyament que pot assolir una persona quan algú el provoca.

Deixo per tant ací d'escriure i passo a transcriure literalment el punt de vista del meu progenitor.

«La meua opinió és que l'anomenat estament arbitral està format per una colla de provocadors que es guanyen (perdó els paguen) un jornal considerable per burlar-se'n de la gent i en moltes ocasions per fer-se el xulo. Xulo barato.

A més, ací a Benicarló tenim l'agreujant que quan algun fill del poble o fill d'un fill del poble ens xiula va descaradament en contra nostra. Recordo com al camp del camí la Mar cada vegada que venia el xic de Pasqualet de Platero ja sabíem que tindriem sarsuela. Com si ara fóra, veig una agressió que va deixar Joaquinè Albiol mig coix davant de Platero i aquest dient allò de sigan, sigan com si no haguera passat res.

I diumenge passat ens va passar el mateix amb un arbitret que son pare és banicarlando, Rallo. Durant el partit, tira que te vas; va xiular un penal en contra del Benicarló i un altre a favor, però durant els dos darrers minuts va demostrar que no té autoritat i que li va la marxa. Dos jugades claríssimes. A la primera el linier va marcar un fora de joc que no ho era ni per casualitat i ell li va fer cas. A la segona el Benicarló va marcar un gol legal, però legal, legal de veritat, i el mateix linier -xulet castellonero devia ser- va tornar a aixecar la banderola. Rallo havia donat el gol, els jugadors forasters estaven abatuts i resignats i el moniato (moniatet) del linier amb el braç en alt.

Què va fer l'àrbitre? En comptes de mantenir el seu criteri, que era el bo, va xiular no se sap què i va anul·lar el gol. Amb més raó que un sant vaig anar a increpar el fava del jutge de línia. De la meua boca van sortir escorpins i renecs diversos - sempre sense posar-me amb Nostre Senyor ni amb cap parent del provocador, que quede clar. De seguida em vaig vore acompanyat dels dos senyors que abans escrivi en aquesta pàgina també bramant com a berres. Quan me'n vaig adonar un altre que hi havia per allà li havia abocat a l'esquena tot el contingut d'un pot de cervesa. Una colla de joves el reptaven perquè es guirara. Uns altres no tan joves li tiraven escopinades. No deu estar bé això, però és que la provocació va ser molt i molt gran.

I d'això és del que vull que quede constància, que molts àrbitres són uns provocadors, uns altres que són uns xulos i uns altres que són provocadors i xulos, tot alhora. És molt possible que fora del camp siguen fins i tot bones persones, però quan es veuen amb aquella aurèola d'autoritat que deu donar un xiulet, unes targetes o una bandera, es transformen.

Vull també aprofitar per donar les gràcies al senyor director gerent general de La Veu de Benicarló per l'oportunitat que li brinda al meu fill de poder adquirir un curriculum que segur que li serà de molt de profit per quan acabe treballant a la Hoja del Lunes. Moltes gràcies.»

I fins ací el que diu el papa. Vam quedar un a un i haguérem pogut guanyar, de veritat, si no ens hagueren anul·lat un gol legal a l'últim minut. Fa molta ràbia això.

Diumenge vinent tornem a jugar a casa. Contra el CD Castelló B, uns que vam enviar a primera regional fa dos temporades i que segur que ens tindran ganes i que, a més, s'han reforçat amb algun dels rebutjos de l'equip de tercera divisió. Serà difícil, però si juguem tan bé com el diumenge, guanyarem. Voldria destacar, per finalitzar, la brillantíssima actuació del jove Palau al mig del camp. Va demostrar que té un lloc a l'equip i que cal continuar donant-li oportunitats.

QUARTA JORNADA DE LA LLIGA “PROMESSES”

text CNB

El passat dissabte 24 de Gener, a la piscina de Vinaròs, va tindre lloc la quarta jornada de la lliga provincial de promeses amb la participació de 119 nedadors dels equips del CN Benicarló, CN Vinaròs i Aquàtic de Castelló.

El Club Natació Benicarló dirigit per Myriam Martínez i Carla Cornelles, va presentar un equip de 28 nedadors: Sara Vea, Sara Troncho, Eva Valdearcos, Paula Falcó, Marta Cheto, Óscar García, David García, Joan Martín, Oriol Lluch, Aitor Gil, Sergi Saura, Raul Carbó, Joana Bel, Júlia Bueno, Ainhoa Baró, Agustí Oms, David Balaguer, Joan Ballester, Óscar Balaguer, Bruno Moliner, Diego Pérez, Henar Àvila, Alejandra Oroian, Maria Verge, Noemí Verge, Laia García, Dylan Villanueva i Eric Alberich.

S'ha de destacar, per equips, la victòria de l'equip de relleus femení del CNB als 4x50 braça benjamí i de l'equip de relleus masculí del CNB als 4x100 esquena aleví.

Individualment, tinguérem moltes victòries els de Benicarló amb unes actuacions molt destacables de: Sara Vea, amb una incontestable victòria als 100 lliures, any 2004; Sergi Saura, que també es va imposar als 100 lliures, any 2001, apropant-se cada cop més a la barrera psicològica de baixar del minut en la distància; David García, que va vèncer als 100 lliures també de l'any 2002; Joana Bel, que va guanyar els 50 papallona, any 2006; Diego Pérez, guanyador dels 100 papallona, any 2004 i Henar Àvila, guanyadora dels 100 papallona, any 2005.

PRÒXIMA COMPETICIÓ:

CAMPIONAT D'ESPANYA INFANTIL I JÚNIOR PER COMUNITATS AUTÒNOMES A CASTELLÓ 31 GENER – 01 FEBRER

“El Abrazo o la Locura”: Nou disc de “Nereida”

text REDACCI

El grup musical “Nereida” acaba d'editar el seu tercer LP titulat “El Abrazo o la Locura”, que inclou dotze noves cançons compostes per aquesta veterana formació benicarlanda.

La intensa veu de Bea Guzmán s'uneix al treball dels components originals del grup, que són Marcos S. Quevedo, Jesús Maestro i Rafael Beltrán. La formació es completa amb Dani Tejedor, Héctor Roca i Juan Cortés, tots ells músics de reconeguda qualitat.

El so d'“El Abrazo o la Locura”, dins del gènere rock i pop en el seu sentit més ampli, resulta en temes molt variats però d'una identitat inconfusible. Acompanyant la subtileza de les guitarres acústiques se senten altres més potents, així com sintetitzadors, percussió i piano.

En aquestes dotze cançons es barregen trets intimistes, com en “Espionaje” o “Diario con fecha de hoy”; escrits onírics, en “Parches”, i abundants referències estètiques en “Uno como Nosotros”, basada en els crèdits de la pel·lícula La Parada dels Monstres (1.932) de Tod Browning; “Mata Hari” que narra l'afusellament de la coneguda espia i ballarina; “Muda Gnosienne” sobre l'impossible amor entre el músic Erik Satie i la pintora Suzanne Valadon; “Sabor Acídulo Agradable”, un homenatge a la novel·la El Petit Príncep i moltes altres picades d'ullet per a cinèfils com la referència al fum de *À bout de souffle* (1.960) de Jean-Luc Godard en “El Mejor Lugar”.

Les lletres, com és habitual en les composicions del grup, han sigut escrites per Jesús Maestro, també conegut per treballs literaris com “Quebradero”, la seua tercera novel·la, publicada en 2.012. Aquests escrits i les elaborades guitarres de Marcos S. Quevedo són dos dels elements més

característics del so de “Nereida”, des del seu primer disc, editat en 1.998. Cal destacar el baix elèctric de Rafa Beltrán, que compagina la seua participació en diversos projectes amb rafaslabass.com, una pàgina web didàctica per a baixistes. L'enregistrament ha sigut realitzat per Ricardo Mascarell en l'estudi 964, a Benicarló, del qual han eixit ja in comptables produccions realitzades pels músics locals. El treball gràfic, a càrrec de Jesús Maestro, també compta amb el talent de la jove fotògrafa Blanca Fibla, cada vegada més coneguda pel seu èxit en Instagram.

Els punts de venda més propers per a adquirir aquest nou disc de “Nereida”, són: Llibreria Grevol, a Benicarló i Espai Mariola Nos, a Vinaròs. També poden aconseguir la seua còpia a través d'internet en la tenda virtual “espaimariolanos.com”.

